

РЕШЕНИЕ

№ 14899

гр. София, 16.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8493** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, срещу Решение Ц-30/28.07.2021г. на КЕВР, с което на основание чл.21, ал.1, т.8 и т.8б, вр. с чл.30, ал.1, т.4 и чл.33 и чл.33а от ЗЕ, чл.173, ал.2 от АПК и в изпълнение на указанията дадени от ВАС с решение № 6090/20.05.2021г., постановено по адм.д. № 7098/20г., с което е оставено в сила решение № 2103/21.04.2020г., постановено по адм.д.№ 8646/19г. по описа на АССГ, на дружеството, за периода 01.07.2019г. до 31.03.2020г. са утвърдени: 1.Преференциална цена на електрическа енергия /без ДДС/ - 205,01 лв./MWh в т.ч.: 2.премия по чл.33а от ЗЕ – 114,52 лв./MWh; 3. еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода/без ДДС/ -87,44 лв./ MWh;при ценообразуващи елементи на цените по по т.1 до т.3 : необходими годишни приходи – 19774 хил.лева, в т.ч. : разходи -18353 хил.лв., от които условно – постоянни – 5707 хил.лв. и променливи – 12646 хил.лв.; регулаторна база на активите -28199хил. лв.; норма на възвращаемост – 5,04 %;Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 66574 MWh;топлинна енергия с топлоносител гореща вода-70068 MWh.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, твърди незаконосъобразност на решението, поради

противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на административно производствените правила, както и с целта на закона. Посочено е, че от КЕВР не са спазени дадените указания от ВАС, тъй като в утвърдените цени не са признати разходи на дружеството за въглеродни емиси за периода 01.01.2018г. до 30.06.2019г. и за достъп до електрическата мрежа. Твърди се, че постановеното решение е немотивирано, както и че при постановяването му са допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се и подробни мотиви по отношение на незаконосъобразността на решението. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски за заплатена държавна такса и за депозити за вещо лице.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране / КЕВР/, чрез процесуалният си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение, както и разноски за възнаграждение за вещо лице.

Заинтересованата страна – „Фонд сигурност на електроенергийната система“ – редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С решение № Ц-18/01.07.2019г., в частта му по т.5, КЕВР, считано от 01.07.2019г. е утвърдила на „Веолия Енержи Варна“ ЕАД преференциални цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“.

По жалба на „Веолия Енержи Варна“ ЕАД, с влязло в сила решение № 2103/28.04.2020г., постановено по адм.д. № 8646/19г. по описа на АССТ, потвърдено с решение № 6090/20.05.2021 г., постановено по адм.д. № 7098/20г. по описа на ВАС, е отменено решение № Ц-18/01.07.2019г., в частта му по т.5 на КЕВР и преписката е върната на комисията за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

В тази връзка, със Заповед № З-Е-148/24.06.2021г. на председателя на КЕВР, е сформирана работна група, която във връзка с постановените съдебни решения да извърши анализ и проучване на данните и документите, подадени от дружеството свързани с утвърждаването на цените, както и да изготви доклад и проект на решение./ л.49 от делото/.

Изготвен бил доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ с вх. № ЕДк-712/14.07.2021г., с проект на решение / л.35-48 от делото/. Същият бил разгледан в закрито заседание на 28.08.2021г. от КЕВР / видно от извлечение от протокол № 148/28.07.2021г. – л.26-34 от делото/.

Прието било Решение Ц-30/28.07.2021г. на КЕВР, с което на основание чл.21, ал.1, т.8 и т.8б, вр. с чл.30, ал.1, т.4 и чл.33 и чл.33а от ЗЕ, чл.173, ал.2 от АПК и в изпълнение на указанията дадени от ВАС с решение № 6090/20.05.2021г., постановено по адм.д. № 7098/20г., с което е оставено в сила решение № 2103/21.04.2020г., постановено по адм.д. № 8646/19г. по описа на АССТ, на дружеството, за периода 01.07.2019г. до

31.03.2020г. са утвърдени: 1.Преференциална цена на електрическа енергия /без ДДС/ - 205,01 лв./MWh в т.ч.: 2.премия по чл.33а от ЗЕ – 114,52 лв./MWh; 3. еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода/без ДДС/ -87,44 лв./ MWh;при ценообразуващи елементи на цените по по т.1 до т.3 : необходими годишни приходи – 19774 хил.лева, в т.ч. : разходи -18353 хил.лв., от които условно – постоянни – 5707 хил.лв. и променливи – 12646 хил.лв.; регулаторна база на активите -28199хил. лв.; норма на възвращаемост – 5,04 %;Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 66574 MWh;топлинна енергия с топлоносител гореща вода-70068 MWh.

В хода на съдебното производство от ответника са представени писмени доказателства / л.234-301, л.322-323, от делото/.

По делото е изслушана и приета СИЕ, оспорена от ответника и допълнение към СИЕ, неоспорено от страните / л.324-343 и л.362-368 от делото/.Вещото лице след извършената проверка на документите приложени по делото е дало заключение като е отговорило на поставените му от жалбоподателя и ответника въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страните по делото.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 13, ал. 9 ЗЕ, пред надлежен съд и от активно легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 и т.8б от ЗЕ. Същото е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство от състава на Комисията и е постановено в предвидената писмена форма, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Решението в оспорената му част е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила.Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че при постановяване на оспорения акт КЕВР е открила нова процедура за преразглеждане на цените на дружеството без да го уведоми.

Следва да се отбележи, че оспорения акт е постановен във връзка с влезли в сила съдебни решения на АССГ и ВАС, като след отмяната на решение № Ц-18/01.07.2019г., в частта му по т.5, преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. По този начин е възстановена висящността на производството по заявлението на дружеството от 05.04.2019г.Дружеството е взело активно участие в съдебното производство по обжалване на решението от 01.07.2019 г., като е представило своите становища, искания и доказателства с които е разполагало.Откритото заседание на КЕВР по чл.13 от ЗЕ и общественото обсъждане на цените, не само в отменената част от решението на КЕВР, от 01.07.2019 г. са проведени преди постановяване на съдебните решение и там съда не е констатирал

нарушения на процесуалните правила. До колкото при повторното произнасяне КЕВР следва да съобразят изричните указания по тълкуването и прилагането на закона, само по отношение на отменената т.5 от решение № Ц-18/01.07.2019г., касаеща определените цени на дружеството жалбоподател, то провеждането на ново открито заседание и обществено обсъждане на същите би означавало да бъдат подложени на обсъждане указанията на съда, дадени с влязло в сила решение, което е недопустимо.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Оспорваното решение е постановено и в съответствие с материалния закон.

Основните възражения на жалбоподателя са, че при повторното произнасяне КЕВР не се е съобразил с дадените указания от ВАС и АССГ, по отношение на разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид и разходите за достъп до електропреносната/ електроразпределителната мрежа.

Тези възражения на жалбоподателя са неоснователни.

1./ Относно разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид, съдът намира следното:

Видно от съдържанието на оспорения акт, в него подробно са обсъдени мотивите на съдебните решения на ВАС и АССГ, както и дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона. Съдът намира, че КЕВР е изпълнила дадените указания с посочените по –горе съдебни решения.

Следва да се отбележи, че трайната съдебна практика приема, че всички икономически обосновани разходи, в т.ч и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове, следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода за който се отнасят. Регулаторният период по отмененото решение № Ц-18/01.07.2019г., в частта му по т.5, както и по заявлението на жалбоподателя от 05.04.2019 г. е периодът 01.07.2019г. – 30.06.2020г. Следователно това е периода, за който КЕВР е следвало да определи разходите за закупуване на недостигащи емисионни квоти, без да включва в цените разходи за други периоди, т.е неоснователно е искането на жалбоподателя в прогнозните годишни разходи за конкретния регулаторен период да бъдат включени отчетни разходи за предходен период от 01.01.2018г. до 30.06.2019г.

В Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия/НРЦТЕ/, Наредба № 1/14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/ и Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018г., по т.1 на КЕВР / Указания –НВ/, в приложимата редакция, не се съдържа разпоредба, която да предвижда при прилагането на този метод на ценово регулиране да бъдат компенсирани разходи и приходи за минали периоди. Искането на жалбоподателя за включване на разходи за предходни периоди / за две и половина години назад – 01.01.2018 г. -30.06.2019г./ е в противоречие и с разпоредбите на раздел I , т.20.11 и т.20.12 от Указанията –НВ, в които е посочено, че „Променливите разходи се прогнозируют за едногодишен период и включват :разходи за горива, за

производство, за вода, за закупуване на електрическа енергия, за консумативи, за външни услуги, за акциз на горивата и за закупуване на емисии въглероден диоксид. Изводите на административния орган не се опровергават и от приетото по делото заключение по основната СИЕ, както и от приетото допълнително заключение към СИЕ, които не доказват наличие на некомпенсирани разходи на „Веолия Енержи Варна“ ЕАД. Даже напротив, от отчетените данни от дружеството и от допълнителното заключение на вещото лице, по безспорен начин се установява, че всички реално извършени разходи от дружеството за процесния период са възстановени чрез цените по процесното решение, като в допълнение, в цените е включен и излишък от 800000 лв., който дружеството може да използва по своя преценка за компенсиране на разходи от предходни периоди.

Следва да се отбележи също, че икономическите интереси на регулираните енергийни предприятия са защитени по силата на множество предвидени в закона механизми, така че да се гарантира възстановяването на икономически обосноваваните разходи за дейността им, по специално механизмите по чл.33-35 от ЗЕ и възможността за преразглеждане на цените по време на регулаторните периоди. Отделно от това, видно от доказателствата по делото, за предходния регулаторен период КЕВР е компенсирал дружествата за непредвидени и непризнати разходи чрез завишен размер на премията по чл.33а от ЗЕ и завишен размер на нормата на възвращаемост на собствения капитал – 7%, т.е. чрез други елементи на цените. На следващо място, при утвърждаването на цените, считано от 01.07.2020г. и 01.07.2021г., не са приспаднати безплатни квоти за въглеродни емисии на всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, което също е компенсация за промяната в подхода, доколкото в НРЦЕЕ и НРЦТЕ няма изрична разпоредба, която да регламентира правна възможност за директни компенсации за предходен период.

2./ Относно разходите за достъп до и/или пренос през електропреносната съответно електроразпределителната мрежа, съдът намира следното:

И в тази част от оспорения акт, съдът счита, че КЕВР е изпълнила указанията на ВАС. Видно от мотивите на съдебните решения, в същите изрично е посочено, че дружеството жалбоподател в подаденото заявление за съответния период не е предвидило и не е заявило разходи за такава компонента. Освен това КЕВР е постановила решението в съответствие с императивните правни норми на ЗЕ и НРЦЕЕ, както и в съответствие с трайната практика на ВАС за същия регулаторен период 01.07.2019 – 30.06.2020г.

Към датата на която е прието процесното решение на КЕВР е в сила разпоредбата на чл.11, ал.5 от Наредба № 1/14.03.2017 г., която посочва че: „За целите на регулирането на цените по чл.30, ал.1, т.1-4 и чл.33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електрораз-пределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия“. Същото правило е намерило отражение и в разпоредбата на чл.33, ал.6 от ЗЕ / в сила от 08.10.2019г./Т.е. налице е нормативна разпоредба, която изрично изключва от състава на признатите от Комисията разходи, разходите за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че разпоредбата на чл.11, ал.5 от Наредба № 1/2017 г. не е била в съответствие с разпоредбите на ЗЕ преди приемането

на нормите на чл.30 и чл.36 от същия закон. Следва да се отбележи, че в ЗЕ не е налице разпоредба, която изрично да признава този вид разход за икономически обоснован, поради което и не е налице такова противоречие между правни норми от ЗЕ и НРЦЕЕ, а от друга страна, делегацията по силата на чл.36, ал.3 от ЗЕ изрично овластява КЕВР, в издадената от нея наредба да определи правилата за образуване на цените на електрическата енергия. Преценката дали да се признаят тези разходи е направена от законодателя, а не с процесното решение на КЕВР.

„Веолия Енержи Варна“ ЕАД, както и всички останали производители с обекти с обща инсталирана мощност 500kW и над 500kW, по силата на чл.100 от ЗЕ, продава електрическа енергия на организиран борсов пазар на електрическа енергия по свободно договорени цени, където именно следва да възстановява разходите които не се признават за целите на ценообразуването на регулираните цени. На следващо място, при ценовото регулиране принципът в чл.31, т.2 от ЗЕ – цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, не е единствения принцип от който КЕВР следва да се ръководи при утвърждаване на цената на енергията. Съгласно чл.31, ал.1, т.4 от ЗЕ при изпълнение на правомощията си за ценово регулиране комисията се ръководи и от принципите по чл.23 и чл.24 от същия закон.

Приетите по делото СИЕ и допълнението към нея не опровергават изводите на административния орган. От вещото лице е поискано заключение относно отражението на непризнати разходи върху финансовия резултат на дружеството – жалбоподател. Вещото лице обаче нито е изследвало, нито е посочило реалния финансов резултат на „Веолия Енержи Варна“ ЕАД за процесния регулаторен период, както и не е направило съпоставка и не е изследвало всички фактори, които оказват влияние върху този резултат.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя, че оспорваното решение е в противоречие с целта на закона. Съгласно чл.23, ал.1, т.4 от ЗЕ при изпълнение на регулаторните си правомощия комисията следва да осигури баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Целите на ЗЕ са посочени изрично и в чл.2 от същия, като сред основните цели са посочени – създаване на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване на потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия; енергийно развитие и енергийна сигурност на страната при ефективно използване на енергията и енергийните ресурси; енергийни доставки при минимални разходи, както и гарантиране защитата на интересите на потребителите. Именно в изпълнение на тези цели е постановено процесното решение.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № Ц-30/28.07.2021г. на КЕВР, е правилно и законосъобразно като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон, както и с целта на закона. Жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. / сто/, на основание чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, както и сумата от 550 лв., заплатен депозит за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл.172 от АПК, Административен съд –

София- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „**Веолия Е. В.**“ **ЕАД**, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, **срещу Решение Ц-30/28.07.2021г. на КЕВР.**

ОСЪЖДА „**Веолия Е. В.**“ **ЕАД**, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изп. директор на дружеството, да заплати по сметката на КЕВР сумата в размер на 650.00 лв. / шестотин и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: